

இனவாதத் தை பரேனவாதிகள் மட்டும் கண்ணிரூக்கவில்லை, பரேனவாதத் துக்கு எதிரானவர்களுக்குள்ளும் இனவாதமே தொடருகின்றது. இனவாதம் எங்கும் எப்போதும் மக்களுக்கு எதிரானது. முள்ளிவாய்க்கால், யுலபைப் படுகொலை .. என அனாதையையும் இனவாதம் ஊடாக அணுகி குறுக்கி விடுகின்ற இனவழிவாதமே, இன்று இலங்கையின் மைய அரசியலாகத் தொடருகின்றது.

கடந்த காலத்தில் எந்த இனவாதம் மக்களை முள்ளிவாய்க்காலில் பலியிட்டதோ, அந்த இனவாதம் அப்படியே மீண்டும் ஒரு புதிய பலிக்களத்தையாரிக்க முன்கின்றது. இந்த இனவாதத்தால் கொல்லப்பட்டவர்கள் மக்கள். அவர்களுக்கு இன (மத, சாதி..) அடையாளம் போட்டுக் காட்டுவதன் மூலம், மற்றைய இன (மத, சாதி..) மக்களை எதிரியாக்கி விடுகின்றனர். இதன் மூலம் எதிரியுடன் சரே வகைகின்ற இன வக்கிரங்கள் தான், குறுகிய இனவாத அரசியலின் உள்ளடக்கமாக இருக்கின்றது.

நடந்த இனப் படுகொலையைக்கு எதிராக அனாதையு இன மக்களையும் போராட வகைகாத அரசியல், சனந்த இன மக்களை மீண்டும் பலியிடுவது தான். இன்று தமிழ் தசேயத்தின் பெயரில் அரங்கேறுகின்ற எல்லாத் தரப்பு அரசியலும், மற்றைய இன மக்களுக்கு எதிராகவே தொடர்ந்து முன் வகைகப் படுகின்றது. இததை தான் அரசும் செய்கின்றது.

பரேனவாத அரசு தன் இனவாதம் மூலம் பெரும்பான்மை சிங்கள மக்களை தன்பின்னால் அணிதிரட்ட முன்கின்றது. இதற்கு உதவுபவர்களாகவே தமிழ் தசேயவாதிகள் உள்ளனர். அரசுக்கு எதிராக பெரும்பான்மை மக்களைப் போராடும்பாறு முன்னெடுக்காத தமிழ் தசேய அரசியல் என்பது இனவாதமாகும். 60 வருடத்துக்கு மேலாக தொடரும் இந்த இனவாதம் தான், தமிழ் மக்களை மீண்டும் மீண்டும் படுகுழியில் தள்ளிப் பலியிடுகின்றது.

இனப் படுகொலையை "பயங்கரவாதத்தின் மீ தான் வற்றி" என்ற அரசின் பிரச்சாரத்துக்கு எதிராக, இல்லாத இது தமிழினப் இனப் படுகொலை என்று கஹி சிங்கள மக்கள் போராடவணேட்டும். இதனை எமது போராட்டங்கள் உருவாக்கும் வண்ணம், எமது போராட்டங்கள் அணுகுமுறைகள் இருக்க வணேட்டும். அப்போது மட்டும் தான், தமிழ் மக்களின் துயரங்களுக்கு விடுதலையும், நீதியும் கிடக்கும்.

இதனை விடுத்து அமெரிக்காவையும் இந்தியாவையும் நம்பி, சனந்த இனவாதத்தைக் கண்டு தண்டனை கோருவது என்பது கானல் நீராகும். முள்ளிவாய்க்கால் காலத்தில் பிணத்தனை உற்பத்தி செய்து, அதனைக் காட்டி இதுதான் தீர்வு என்று கஹிய அதே இனவாத மோசடியிலான அரசியலாகும். இது பரேனவாதத்துக்கு நிகரான, அதே

இனவாத அரசியல்.

முள்ளிவாய்க்காலில் ஒரு பாரிய இனப்படுகொலை நடந்தது என்பதும், குற்றவாளிகளான பரேனவாதிகள் அதை வற்றித் திருநாளாக காட்டுகின்றனர் என்பது மட்டும் ஒரு உண்மையல்ல. மறுதலத்தில் இந்தப் படுகொலைக்கு துணைநின்ற தமிழ் தசேயவாதிகளும், இதை தமிழ் மக்களின் துயரத்துக்குரிய நாளாகக் காட்டுகின்றனர் என்பதும் ஒரு உண்மை. மக்களுக்கு எதிரான குற்றத்தை மட்டும்ல்ல, அதற்குரிய அரசியலகைக் கொண்டும் சயெல்படுகின்றனர் என்ற உண்மையை, நாம் இனங்ண்டு கொண்டு முறியடிக்க வணண்டும்.

மக்களின் துயரங்களை மக்களால் மட்டும் தான் உணரமுடியுமே ஒழிய, இனவாதிகளால் அல்ல. மக்கள் விரோத அரசியலால் அல்ல. யாரெல்லாம் இனவாதிகளாக இருக்கின்றனரோ, அவர்கள் மக்களின் அவலங்களை உணர முடியாது. மக்களின் துயரங்களை வதைத்துப் பிழைப்பவர்கள் இவர்கள். இனவாதிகளின் துயரமாகட்டும், வற்றியாகட்டும், மக்களைச் சொல்லி மக்களின் கழுத்தை அறுக்கும் அது இனவாதம் தான்.

முள்ளிவாய்க்கால் வரையுத்தத்தில் ஈடுபட்ட இனவாதிகள், மக்களை மந்தைகளாக பலிக்கவும் வரையவைத்துச் சின்றவர்கள். இங்கு இந்த இனவாதத்தில் தமிழ் - சிங்களம் என்ற வறோபாடு கிடையாது. இறுதியில் கட்டம் கட்டமாக மக்களை கொல்லவும், அதை வதைத்து பிண அரசியலை நடத்தியவர்களும் வறோ யாருமல்ல, இந்த இனவாதிகளே.

மக்களுக்கு எதிராக சயெற்படுவதில் இந்த இனத் தசேயவாத அரசியல் ஒன்றுக்கொன்று நிகரானது. இது மக்களை பலி கொள்ளவும், பலி எடுக்கவும் தயங்காத மக்கள் விரோத அரசியல்.

இனவாதம் கடந்து அணிதிரண்டு போராடுவதன் மலம் தான் இனவாதத்தை ஒழிக்க முடியும். இனக் குற்றங்களைத் தண்டிக்க முடியும். முள்ளிவாய்க்கால் படுகொலை, யலைப் படுகொலை.... என அனதைத்துக்கும் எதிராக, அனதைத்து இன மக்களும் ஒருங்கிணைந்து போராடும் அரசியலை முன்னிலையில் வதைத்து போராடுவதன் மலம், மக்கள் தமக்காக தாமே போராடும் வரலாற்றை உருவாக்குவோம். இதை முள்ளிவாய்க்காலில் மரணித்த மக்களின் மலே உறுதி ஏற்றுக்கொள்வோம்.

பி.இரயாகரன்

19.05.2013